

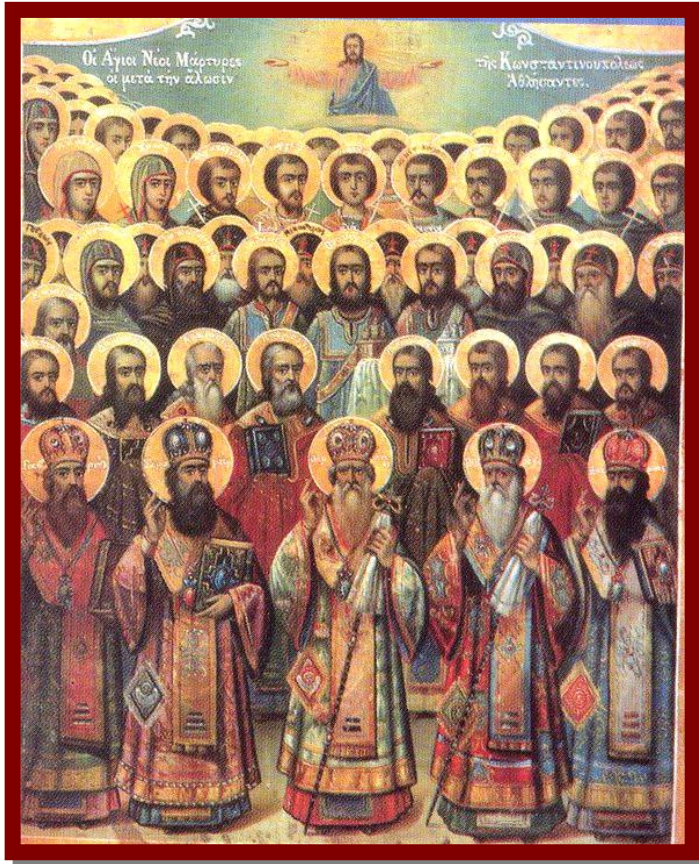
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΗΛΙΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΥΣΤΟΥ

ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiastoloi.gr e-mail: agioi.astoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 13^η Ιουνίου 2010 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 115

Τήν Γ' Κυριακή μετά την Πεντηκοστή ἡ Ἐκκλησία μας
ἐορτάζει τήν μνήμη τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων τῶν κατά
τήν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρισάντων.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

(Οι μετά τήν Αλωση της Κωνσταντινουπόλεως)

Η ομάδα αυτή είναι αφιερωμένη στους ΑΓΙΟΥΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ που μαρτυρήσαν για του Χριστού την πίστη την Αγία και της Πατρίδος την τιμή και την ελευθερία μετά την Αλωση της Κωνσταντινουπόλεως.(1453).Στη μαυρή εκείνη περίοδο της πικρής σκλαβίας η μανία των κατακτητών οδήγησε στο μαρτυριο ανθρώπους κάθε ταξέως,κάθε φυλού και κάθε ηλικίας.Ούτε που μπορούμε να μετρήσουμε τον αριθμό των νέων αυτών ηρώων της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας,επωνυμίων και ανωνυμίων,τα πνευματα τους είναι συννεφο που μας περιτυλιγει ενώ τα Ονοματα τους είναι γνωστα στον Θεο.Πατριάρχες,Αρχιερείς,Ιερείς,Μοναχοί.Πλουσιοί και πτωχοί.Νεοί και νεές πανώ στα καλά τους χρόνια,γέροντες ασπρομαλλήδες και σεβασμιοί,μικρά παιδιά και νηπια συρθηκαν κάτω από το ξίφος του δημίου,ανεβηκαν στην αγχονή,ριχτηκαν στη φωτία.Όλοι αυτοί οι Άγιοι Νεομαρτυρές <<ποτίσαν>>με το αίμα τους το δένδρο της ελευθερίας του Γένους,αλλά υψώσαν και την σημαία της Ορθοδόξου πίστεως και έδειξαν ποσο αξίζει να ζει και να πεθαινει κανείς αφοσιωμένος στις εθνικές παραδόσεις και στην αγία πίστη του Χριστού.Δυστυχώς οι συγχρόνοι αυτοί Άγιοι Έλληνες Νεομαρτυρές δεν είναι σε πολλούς γνωστοί και τα ιερά μαρτυρία ,η μνήμη και η προσφορά τους στην Εκκλησία και το Γένος από πολλούς αγνοούνται ή αποσιωπούνται.Η ομάδα αυτή θα καμει την προσπάθεια να παρουσιάσει αυτές τις ιερές μορφές και ελπίζει ότι στο μέτρο του δυνατού θα έχει την βοήθεια την κατανόηση και την στηρίξη των Μελών της που τα θέλει ΕΝΕΡΓΑ στην προβολή των Αγίων Νεομαρτυρών μας...Οι Άγιοι Νεομαρτυρές εκτός από τις ιδιαίτερες εορτές την ημέρα του μαρτυρίου τους εορταζούν από κοινού την Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Ο ουράνιος Πατήρ

«Ο Πατήρ υμών ο ουράνιος τρέφει αυτά» (Ματθ. στ' 26)

Οι άγιοι Πατέρες από την προσωπική τους πείρα έχουν διδάξει ότι υπάρχουν δύο είδη πίστεως. Η μια είναι η πίστη εξ ακοής και η άλλη είναι η πίστη εκ θεωρίας. Η δεύτερη έχει μεγάλη αξία, γιατί είναι μια προσωπική γνώση του Θεού. Μη υπάρχουσας όμως αυτής της πίστεως ή για να φθάσει κανείς σ' αυτήν είναι ανάγκη να πιστεύει στην διδασκαλία του Χριστού, των Αποστόλων και όλων των αγίων. Ενώ για τους έξω της Εκκλησίας ανθρώπους ισχύει το «μέτρον πάντων ο άνθρωπος» για τους Χριστιανούς ισχύει το «μέτρον πάντων ο Θεάνθρωπος». Έτσι τα όσα λέγονται στο σημερινό ανάγνωσμα είναι αποκάλυψη του Χριστού και εμπειρία όλων των αγίων, γι' αυτό και πρέπει να γίνουν και από μας πιστευτά. Για τους αγίους δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι ο Θεός διευθύνει προσωπικά τον κόσμο. Εμείς όμως, αφού δεν διαθέτουμε τέτοια πνευματική κατάσταση είναι ανάγκη, όπως έχει λεχθεί, να πιστεύουμε στον λόγο του Θεανθρώπου και στην εμπειρία των αγίων. Οι Χριστιανοί έχουν Βιβλικοπατερική σκέψη. Σκέπτονται κατά

Χριστόν. Με αυτό το πρίσμα θα μελετήσουμε μερικές πλευρές της σημερινής ευαγγελικής περικοπής.

Θεός-Πατήρ

Ο Θεάνθρωπος Χριστός τονίζει καθαρά στην επί του Όρους ομιλία Του ότι ο Θεός είναι Πατέρας μας: «Ο πατήρ υμών ο ουράνιος» είπε. Αυτή είναι μια ανθρωποπαθής εικόνα που χρησιμοποιείται για να φανερώσει την αγάπη και το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του Θεού για μας. Η αλήθεια αυτή είναι μια μεγάλη αποκάλυψη.

Ξέρουμε ότι στην προ του Χριστού εποχή ο Θεός εθεωρείτο ότι ήταν ένας απλός κυβερνήτης, που βρίσκεται πέρα από τα ανθρώπινα και φροντίζει για την διαφύλαξη της ηθικής τάξεως. Όταν ο άνθρωπος παραβαίνει αυτήν την τάξη ο Θεός τον τιμωρεί. Ο Χριστός όμως μας φανέρωσε ότι ο Θεός είναι Πατέρας μας που φροντίζει για μας. Μας έμαθε έτσι να προσευχόμαστε σ' Αυτόν: «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς...ελθέτω η Βασιλεία Σου» (Ματθ. στ' 9-10). Μέσα στην Εκκλησία ζωογονούμενοι από την Χάρη του Θεού και μεταμορφούμενοι αποκτούμε την υιοθεσία και κράζουμε «αββά ο πατήρ». «Ότι δε έστε υιοί, εξαπέστειλεν ο Θεός το πνεύμα του υιού αυτού εις τας καρδίας υμών κράζον. αββά ο Πατήρ, ώστε ουκέτι ει δούλος, αλλ' υιός. ει δε υιός και κληρονόμος Θεού δια Χριστού» (Γαλ. δ' 6-7). Η υιοθεσία συνδέεται με την αναγέννηση του ανθρώπου. Έτσι η πνευματική ζωή, όταν εξασκείται σωστά οδηγεί τον άνθρωπο στο να συνδεθεί και να αισθανθεί τον Θεό πατέρα του. Περνά μέσα από την κατάσταση του δούλου, του μισθωτού και φθάνει στην κατάσταση του υιού, που εφαρμόζει το θέλημα του Θεού, όχι για να αποφύγει την τιμωρία, ούτε για να απολαύσει τον Παράδεισο, αλλά από αγάπη στον Πατέρα του

Ενέργειες του Θεού

Η διδασκαλία ότι ο Θεός είναι Πατέρας μας είναι στενά συνδεδεμένη με την δημιουργία μας και την σχέση μαζί Του. Είναι βασική διδασκαλία της Ορθοδοξίας ότι, όπως ο Θεός εδημιούργησε τον κόσμο από το μηδέν, έτσι διευθύνει και ζωοποιεί τον κόσμο χωρίς κτιστά μέσα, αλλά με τις άκτιστες ενέργειές Του που λέγονται Θεία Πρόνοια. Άρα δεν υπάρχουν οι λεγόμενοι φυσικοί νόμοι, αλλά οι πνευματικοί λόγοι. Και όπου υπάρχει μια αναλλοίωτη φυσική κατάσταση πρέπει να ερμηνευθεί ως πιστότητα της θείας Πρόνοιας. Δεν έχουμε χώρο για να πούμε πολλά πράγματα και έτσι θα αρκεσθούμε στα πιο απαραίτητα για να γίνει κατανοητό το σημερινό κείμενο.

Ο άγιος Πατέρας μας διδάσκουν ότι μια είναι η Ουσία του Θεού, αλλά οι Ενέργειές Του πολλές. Όπως η Ουσία Του είναι άκτιστη (θεία), το ίδιο και οι Ενέργειές Του. Αλλά η μεν Ουσία του Θεού είναι αμέθεκτη, οι δε Ενέργειές Του μεθεκτές. Όλος ο κόσμος μετέχει στις Ενέργειες του Θεού. Τα άψυχα στην ουσιοποιό Ενέργεια του Θεού. Τα φυτά και τα ζώα στην ζωοποιό, οι άνθρωποι, έχοντας ψυχή, στην σοφοποιό και οι άγγελοι μαζί με τους αγίους στην αγιοποιό ή

θεοποιό Ενέργεια του Θεού. Ο κάθε ένας ανάλογα με την δεκτικότητα δέχεται ανάλογη χάρη.

Ας επανέλθουμε λίγο στο σημερινό κείμενο. Ο Κύριος διδάσκει εδώ ότι ο Θεός τρέφει τα πετεινά του ουρανού. Αυτός αυξάνει τα κρίνα του αγρού, Αυτός τα στολίζει τόσο όμορφα. Επομένως δεν είναι αποτέλεσμα της φύσεως, αλλά του λόγου του Θεού, που ενεργεί από την ημέρα που τα έφερε στη ζωή. Αυτήν την διδασκαλία την βλέπουμε και στην Παλαιά Διαθήκη. Σε κάθε εσπερινό κατά την ανάγνωση του Προοιμιακού ψαλμού (103) ομολογούμε ότι ο Θεός εξαποστέλλει τις πηγές που ρέουν μέσα στα φαράγγια, Αυτός ποτίζει τα ξηρά όρη με τις βροχές, Αυτός βλαστάνει από την γη το χορτάρι για να φάγουν τα κτήνη. Τα μικρά των λιονταριών βρυχώνται και φωνάζουν στον Θεό να τους στείλει τροφή και όλα τα ζώα περιμένουν από τον Θεό να τους δώσει τροφή κλπ.

Επίσης είναι γνωστό ότι στο θαύμα που έγινε στην Κανά, ο Χριστός μετέτρεψε το νερό σε κρασί. Ο Ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύει ότι ο Χριστός, που μετατρέπει τις ρίζες της αμπέλου, το νερό σε οίνο, Αυτός είναι εκείνος που κάνει τώρα το θαύμα. Το να βλέπει κανείς όμως σ' όλη την φύση τις Ενέργειες (τους λόγους) του Θεού, αυτό είναι και λέγεται καταφατική Θεολογία ή θεωρία κατ' επιβολήν. Έτσι λοιπόν καθαροί άνθρωποι, που εξασκούνται στην νοερά προσευχή, έρχονται σε κοινωνία με τους λόγους των όντων και αισθάνονται ενότητα με όλη την κτίση.

Σπουδαιότητα της διδασκαλίας της Προνοητικής Ενέργειας του Θεού

Τα όσα αναφέραμε μέσα σε λίγες γραμμές και με απλά λόγια είναι πολύ σπουδαία για την αποφυγή διαφόρων πεπλανημένων διδασκαλιών, που κυριαρχούν στον σημερινό κόσμο. Τέτοιες είναι ο αγνωστικισμός, που θεωρεί τον Θεό απροσπέλαστο, ανύπαρκτο και επομένως άγνωστο. Επίσης ο πανθεισμός, που ταυτίζει τον Θεό με τα κτίσματα, αφού δεν διακρίνει την Ουσία από τις Ενέργειες Του. Ακόμη ο μανιχαϊσμός (παλαιά αίρεση) που θεωρεί την ύλη απόβλητη και αμαρτωλή, από την οποία ο άνθρωπος πρέπει να απαλλαγεί. Αυτό όμως είναι καθαρά αίρεση. Έπειτα είναι η ειδωλολατρεία με πολλές μορφές, που θεοποιεί την ύλη, την αναβιβάζει στην θέση του Θεού και έχουμε σήμερα διάφορους φυσιολατρικούς ομίλους, που εκφράζουν αυτήν την νοοτροπία. Ακόμη είναι η φυσιοκρατία, που πιστεύει στην δύναμη που έχει η φύση αυτή καθ' εαυτή. Μας λένε: «η φύση ξέρει...». Ισχυρίζονται ότι οι σεισμοί είναι ενέργειες της φύσεως. Και εμείς με τη διδασκαλία αυτή αποφεύγουμε την κακή ερμηνεία, που δίδουμε συνήθως στην οργή και τιμωρία του Θεού. Ο Θεός δεν οργίζεται και δεν τιμωρεί. Είναι Πατέρας μας. Αλλά εμείς αυτοτιμωρούμαστε, διότι δεν λαμβάνουμε την Χάρη του Θεού, διότι απομακρυνόμαστε από την ζωοποιό και αγιοποιό ενέργεια του Θεού.

Για τον Ορθόδοξο, που έχει φωτισμένο νου, όλα είναι φωτεινά, καθαρά. Λατρεύει τον Θεό, αγαπά την φύση, ως δώρο του Θεού και θεωρεί τον Θεό Πατέρα του, που φροντίζει την σωτηρία του. Αισθάνεται την αγάπη του Θεού και δεν ξέρει τι πρέπει να κάνει για να ανταποκριθεί πλήρως στην μεγάλη Του αγάπη. Το μόνο που κάνει είναι να εγκαταλείπει όλη την ζωή του σ' Αυτόν και να Τον υμνεί διαρκώς.